

[Justitsministeren.]

er nægtet i de sidste 3 Aar, og hvor mange Gange man har henvendt sig til den sagkyndige Bistand, skal jeg, som det ærede Medlem opfordrede mig til, nævne disse Tal ved Lovforslagets tredie Behandling, men jeg beder om, hvis denne Statistik ikke skulde eksistere, at man da ikke i den Anledning vil forsinke Vedtagelsen af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Skibshypotekkasse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6457; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3127).

Sagen sættes til Forhandling.

P. Andersen: Den direkte Anledning til, at dette Lovforslag kommer til Behandling nu, findes i det til Lovforslaget knyttede Bilag I, der indeholder Aftryk af et Andragende, som en Komité af Redere med Tilslutning af en overvejende Del af Rederierne, særlig de største, har indsendt til Regeringen. Komiteen har overvejet Mulighederne for Oprettelse af en Institution med det Formaal at yde danske Rederier Laan, der kan afdrages over en længere Aarrække og forrentes til en billig Rente. For saa vidt Regering og Rigsdag yder Sagen den fornødne Støtte, har Rederne tegnet sig for en Garantikapital paa 1 Mill. Kr.

Støtten skulde bestaa i Forelæggelse og Anbefaling af et Lovforslag samt den fornødne Statsgaranti. Der er ingen Sinde fra Statsmagtens Side ydet Skibsfarten nogen Støtte i denne Henseende — et Lovforslag, der forelagdes i 1912, gennemførtes ikke —, hvorimod der paa forskellig Maade er ydet Kredit- og Hypotekforeninger Støtte. Store Laanebeløb er givet til Industri-, Fiskeri- og Byggevirksomheder, og Staten

er kommet Erhvervene til Hjælp ved Oprettelsen af Erhvervenes Laanefond. Danske Redere har ingen særlig Kreditinstitution, men maa henvende sig til inden- og udenlandske Banker, hvilket medfører store Vanskeligheder og megen Usikkerhed for et Erhverv, der skal arbejde med store Pengemidler og paa længere Sigt. Laanene er heller ikke billige og kunde muligt fremskaffes til en billigere Rente, hvilket ganske naturligt ogsaa har Betydning for Rederivirksomhed.

Det er Meningen, at den paatænkte Laaneinstitution skal yde Laan mod Pant i Damp- og Motorskibe med indtil 50 pCt. af det enkelte Skibs Værdi, og Laanene skal afdrages i en Periode, der vil være afhængig af Skibets Alder, dog ikke over 20 Aar.

Udlaanskapitalen tilvejebringes ved Udstedelse af rentebærende Kasseobligationer, der er uopsigelige fra Kreditors Side og udtrækkes og indfries, efterhaanden som Laanene tilbagebetales. Obligationerne fundes paa forskellig Maade, hvorom nærmere Regler gives, saaledes at Offentligheden faar en saadan Tillid til dem, at de kan afsættes til en passende Kurs. Udover den Sikkerhed, der saaledes kan skaffes til Veje for Obligationsejerne, kommer endvidere den nævnte Garantikapital paa 1 Mill. Kr., hvoraf 20 pCt. indbetales kontant, og endelig andrager Komiteen om, at Staten vederlagsfrit garanterer Kasseobligationerne for et Beløb af 20 Mill. Kr.

Endelig andrager Komiteen om, at der maa blive givet Institutionen lignende Begunstigelser, som er ydet Kreditforeninger og Laanekasser for Grundejere, derunder, at umyndiges og offentlige Institutioners Midler kan anbringes i de udstedte Kasseobligationer, hvilket sidste Justitsministeriet for sit Vedkommende har givet Tilladelse til.

Komiteens Andragende indsendtes til Ministeriet i Slutningen af Januar i Fjor, altsaa under den forrige Regering, og nu er altsaa Regeringens Forslag til Lov om en Skibshypotekkasse til Behandling.

Forslaget slutter sig nær til det indsendte Andragende, men indeholder adskillige Bestemmelser, der nærmere afgrænser Virksomheden og skaber fastere Rammer og mere Sikkerhed i Administrationen.